

Дарунок

КУПИТИ

Про книгу

Кожен день Лу Сафферна розписаний до хвилини — робота й кар'єрний розвиток, зустрічі, наради, приватне життя. Він намагається робити кілька справ одночасно, але на все критично не вистачає часу. Одного зимового дня, незадовго до Різдва, біля офісу він зустрічає безхатка Гейба, і ця зустріч змінює все: Лу отримує дуже незвичний і несподіваний дарунок, який допоможе йому розв'язати усі проблеми. Але яку ціну за це доведеться заплатити і чи не буде вона надто високою?

Ця книжка — про взаємини між людьми, про цінність найближчих, про переосмислення часу і його незворотності. Зрештою, ми самі обираємо, хто і що є для нас найважливішим.

Розділ 1

Військо таємниць

Якби різдвяного ранку ви захотіли прогулятися причепуреними вуличками передмістя, вам би неодмінно впало в око, наскільки будинки, дбайливо прикрашені сяйливими вогниками та лискучим дощиком, подібні до барвистих пакуночків, що чекають під ялинкою. Кожен зберігає всередині таємницю. Узяти пакуночок до рук, аби потрусити й помацати, — так само спокусливо, як підглянути знадвору крізь щілину в шторах і углядіти сім'ю під час святкової метушні зранку — у мить інтимну, зовсім не призначену для стороннього ока. Для зовнішнього світу в цій спокійній чудернацькій тиші, яка сповнює вулиці щороку саме цього ранку, будинки стоять, плече до плеча, неначе розмальовані іграшкові солдатики — груди випнуті, живіт втягнути, — гордо оберігаючи тих, хто всередині.

Будинки різдвяного ранку нагадують коштовні скрині, наповнені таємницями. Хвойний віночок на дверях — наче прикладений до вуст палець, запнуті фіранки — як опущені повіки. За якийсь час за спущеними завісами й запнутими фіранками з'явиться тепле сяйво — найлегший натяк на те, що всередині щось відбувається. Як одна за одною спалахують зірки на вечірньому небі для ока того, хто дивиться знизу, або як крихітні шматочки золота проявляються перед очима того, хто вимиває їх у потоці, так у світанковій сутіні за завісами й фіранками запалюються вогні. Як небо поступово заповнюється зорями, як золоті злитки, коли їх назбирається достатньо, роблять людей мільйонерами, так кімната за кімнатою, будинок за будинком починають прокидатися вулиці.

Різдвяного ранку надворі запановує атмосфера спокою. Порожні вулиці нікого не лякають, якраз навпаки. Вони свідчать про безпеку, і тут, попри морозну пору, є тепло. Щороку кожна родина воліє проводити цей час у рідних стінах. Зовні по-хмуро, а всередині — веремія пістрявих кольорів, шал розривання подарункового паперу й літання розв'язаних стрічок.

Різдвяна музика та святкові пахощі кориці, спецій та всяких смаколиків заповнюють простір. Удячні обійми й радісні вигуки вибухають навколо, наче хлопавки. Ці різдвяні дні проводять удома; жоден грішник не бариться надворі, бо навіть він має дах над головою.

На цих вулицях можна запопасти лише тих, хто переходить від одного будинку до іншого. Під'їздять автомобілі, з них вивантажують подарунки. З розчинених вхідних дверей лунають привітання — прелюдія до того, що відбувається всередині. І ось, коли ви з ними, заворожені атмосферою й готові переступити їхній поріг, ще повністю чужі секунду тому, але вже почуваетесь як дорогі гості, вхідні двері зачиняють, ховаючи за ними решту дня, нагадуючи вам, що ще не час.

Саме в цьому кварталі іграшкових будиночків бредє собі вулицею одна душа. Вона не бачить краси прихованого за шторами світу. Ця душа налаштована войовниче й хоче зірвати стрічки та подарунковий папір, аби оприявнити те, що відбувається за дверима під номером 24.

Для нас немає жодного значення, що саме роблять мешканці будинку номер 24, але якщо ви вже так конче мусите знати, то там десятимісячне маля, спантеличене тим, що в кутку стовбичить величезний зелений предмет, який блимає різними кольорами й колючий на дотик. Воно тягнеться по лискучу червону кульку, в якій кумедно відображаються знайома пухкенька долонька й усмішка на всі ясна. Поруч дворічне дівча качається в подарунковому папері та блискітках, наче бегемотик у глибокій ба-юрі. За ними Він застібає їй на шії діамантове намисто, і вона схвильовано зітхає, притискаючи долоню до грудей і здивовано хитаючи головою, геть як ті жінки, яких вона бачила в чорно-білому кіно.

Усе це не має анінайменшого значення для нашої історії, хоча для того, хто стоїть біля саду перед домом номер 24 й дивиться на зашторене вікно вітальні, усе цілком навпаки. Чотирнадцятилітній хлопчина з розбитим серцем, який не може бачити, що там за шторою, але, наслуховавшись маминих ображених нарікань, здогадується.

Хлопець здіймає руки над головою, відхиляється і щосили жбурляє вперед предмет, який тримав у руках. Відступає на крок і з гірким задоволенням дивиться, як семикілограмова заморожена індичка пробиває

скло та влітає у вітальню номера 24. Запнуті штори вкотре спрацьовують як бар'єр між ним і ними, сповільнюючи проліт індички крізь вікно. Недостатньо жива, аби зупинитися самотужки, індичка разом із нутрощами різко приземляється на дерев'яну підлогу й, обертаючись, продовжує ковзати вперед і врешті зупиняється під ялинкою. Різдвяний подарунок їм від нього.

Люди, як і будинки, бережуть свої таємниці. Часом таємниці живуть у них, а часом вони живуть у своїх таємницях. Огортають їх руками й міцно притискають до себе, зав'язуючи язики навколо правди. Але з плином часу правда виходить на яв і підіймається над усім. Вона звивається й сіпається зсередини, допоки набряклий язик більше не може триматися зав'язаним довкола брехні. Приходить час, він випльовує слова назовні, і правда вистрілює у повітря, вриваючись у світ. Правда й час завжди по один бік.

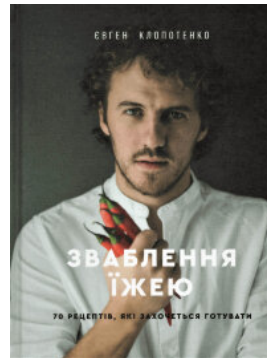
Ця історія — про людей, таємниці й час. Про людей, котрі, наче ті подарунки, ховають таємниці; котрі загортають себе в шари таємничості, щоб подарувати себе саме тим, хто зможе їх розгорнути й дізнатися, що всередині. Часом мусимо вручити самих себе комусь іншому, аби довідатися, хто ми такі. Часом мусимо дозволити подіям розгортатися, аби дістатися самої суті.

Це історія про людину, котра дізнається, яка вона насправді. Про людину, чию загадку буде розгадано і чию суть оприявлено в усьому, що має значення. Й усе, що має значення, буде оприявлено для неї. Якраз вчасно.

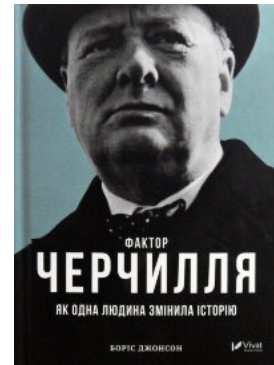
Рекомендована література

Атомні звички. Легкий і перевірений спосіб набути корисних звичок і позбутися звичок шкідливих

Зваблення їжею. 70 рецептів, які захочеться готувати

Фактор Черчилля. Як одна людина змінила історію

Домашня консервація до столу і про запас

Що я знаю про роботу кав'ярень. Реалії бізнесу від власника мережі 3fe Coffee

Обери мене

Перейти до категорії
Проза

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ